

PRIMER TEMA

DR. BONAVENTURA CLOTET.—Sense discussió.

DRS. GIL VERNET I F. GALLART.—Discussió: Drs. Bellido i Triás Pujol.—Rectificació.

Discussió: Dr. Bellido.

Després de felicitar als ponents per les seves recerques i agrair les seves amables citacions dels treballs del Dr. Serés i meus, prenc bona nota de la comprovació en el terreny de l'Anatomia humana, de tot lo registrat per nosaltres en el gos. Ja en una observació clínica del Dr. Proubasta, gairebé tan rigorosament conduïda com un experiment, s'obtingueren resultats terapèutics confirmatoris de la realitat dels reflexes vèsicorenals en l'home, i és lògic que havent-hi la funció, no falti l'orgue, àdhuc en l'espècie humana.

Els Drs. Gallart i Gil Vernet han tingut l'encert de fer les diseccions en els fetus, trobant la base anatòmica d'aplicació al home dels fets d'experimentació.

Solament i com a consideració filla potser d'un prejudici, em permetaré fer observar als ponents, que crec versemblant que el gangli mesentèric inferior no tingui en el govern dels reflexes procedents del recte, particularment de les seves porcions terminals, la gran intervenció que té en els nascuts a la bufeta, per que la inervació rectal depen més de les formacions autònomes pelvianes.

També fora de desitjar que totes les observacions en que lògicament s'apoya la concepció dels reflexes entero-renals, es contrastessin, experimentalment, ja distenent l'intestí, ja fent actuar sobre la mucosa substàncies les més variades, ja amb l'excitant clàssic les corrents induïdes i despertant amb aquests medis la naixença d'excitacions, quin camí s'estudiaria fent seccions de ramets nerviosos, extirpacions de ganglis, pinzellaments d'aquests amb nicotina, etc. D'aquesta manera, coordinant lo fet il·lo que poden fer els comunicants amb la doctrina sentada fa temps per En Serés i jo, es faria la fisiologia completa del gangli mesentèric inferior, ja clàssic pels estudis d'En Langley sobre la motilitat vesical i rectal, i es palesaria que en ell les funcions de centre reflexe i receptor d'incitacions centrípetes, no valen menys que les centrífugues i motrius.

Discussió: Dr. Trías Pujol.

Reconeixent la importància que té la descoberta del gangli mesentèric inferior i les seves relacions, crec que la fisiopatologia del mateix potser sigui un tant més modesta que la que li atribueixen els autors des del punt de vista de centre de reflexes, doncs sembla, en general, que els ganglis simpàtics més són focus excito-motrius on s'efectua l'enllaç de les dues neurones motrius, que lloc de connexió entre elements sensitius i motrius.

No obstant, creiem que no tots els ganglis són solament excito-motrius, però l'existència de reflexes és un tant excepcional i requereix comprovació per medi de l'experimentació fisiològica.

En quant a la histogènesi del gangli esperem que els autors ampliïn els seus treballs amb procediments específics de les cèl·lules nervioses, doncs hi han formacions mesodèrmiques que en l'embrió, poden, per sa topografia, donar lloc a confusions, tant més, quan el simpàtic es barreja amb elements conjuntius que li han de servir d'armaçó.

Rectificació: Drs. Gil Vernet i Gallart.

Agraim vivament als Drs. Bellido i Trías sa felicitació i intervenció en el nostre tema.